

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonicih rozhodl samosoudcem JUDr. Romanem Winklerem ve věci

žalobců:

- a) [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]
b) [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
oba zastoupeni advokátem JUDr. Vojtěchem Filipem
sídlem Čěčova 11, 370 04 České Budějovice

proti

žalovanému:

[redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Vojtěchem Kadlecem
sídlem Újezdec 6, 389 01 Číčenice

pro náhradu škody 25 000 Kč

takto:

- I. Žaloba, jíž se žalobci domáhali na žalovaném zaplacení částky 25 000 Kč, se **zamítá**.
- II. Žalovaní jsou **povinni** společně a nerozdílně zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 39 362,39 Kč, k rukám právního zástupce žalovaného.

Odůvodnění:

1. Žalobci se svou žalobou doručenou Okresnímu soudu ve Strakonicih dne 18. 3. 2024 domáhali na žalovaném zaplacení částky 25 000 Kč, a to za škodu a nemajetkovou újmu, kterou utrpěli tím, že žalovaný dne 6. 6. 2022 usmrtil střelnou zbraní Karelského medvědího psa, tedy psa loveckého plemene, který byl ve vlastnictví žalobců. Výši škody pak stanovili tak,

že částka 15 000 Kč představuje náhradu škody jako kupní cenu předmětného psa, a částka 10 000 Kč je nemajetkovou újmou stanovenou v částce rovnající se nejnižší možné úrovni, za kterou lze koupit štěně Karelského medvědího psa s průkazem původu. Morální újma žalobců tak představuje citovou ztrátu v rovině starosti majitelů o psa, které s ním od nákupu měli, neboť se štěně s rodinou velmi sžilo a nebylo to pouze krmení, veterinární péče, ale zejména výchova, výcvik, který nebyl dokončen, protože v době jeho zastřelení stále šlo o štěně. Dále je nemajetková újma odvozena také od strachu dětí žalobců, že pokud si pořídí dalšího psa, tak ho mohou myslivci znovu zastřelit.

2. K podané žalobě se vyjádřil prostřednictvím svého zástupce žalovaný, který uvedl, že neporušil povinnost stanovenou mu zákonem a neporušil ji zaviněně. O tom, zda žalovaný porušil zákonnou povinnost v uvedené věci vedla řízení Policie České republiky, která pravomocně rozhodla o tom, že skutek není trestným činem a věc odevzdala k řešení do přestupkového řízení, kde následně řízení o přestupku vedl Městský úřad ve Vodňanech a v rámci odvolání rovněž Krajský úřad Jihočeského kraje. Uvedená řízení jsou pravomocně skončena s tím, že řízení o přestupku bylo zastaveno, jelikož žalovaný jednal v okolnosti vylučující protiprávnost, a to v krajní nouzi. K žalobě dále uvedl, že dle jeho názoru je nutné na § 14 odst. 1 písm. e) zákona o myslivosti, (dále jen „ZOM“), nahlížet skrz § 44 ZOM, a tudíž je nutné uzavřít, že pes žalobců nebyl jako lovecký pes vycvičen a nesložil příslušnou zkoušku z výkonu, tj. není psem loveckým. Jelikož v posuzovaném případě pes k lovu nebyl cvičen, žalobci nejsou oprávněni lovit a pokud pes loví zvěř (byť je to pes loveckého plemena, který však nepracuje), tak nezasluhuje vyšší ochranu než jakýkoliv pes toulavý. Žalovaný dále uvedl, že aktuálně mezinárodní kynologická federace (FCI) uznává 356 plemen psů. Některá plemena jsou v České republice zastoupená pravidelně, ale velkou většinu žalovaný, věnující se myslivosti a lovu desetiletí, nikdy nepotkal naživo. Konkrétně Karelský medvěd pes je jedním z takových plemen. Žalovanému se pak dává za vinu, že nepoznal exotické plemeno psa, na vzdálenost 40 m, neboť se nebylo možné ke psu přiblížit na kratší vzdálenost, a to vše za padajícího šera. Za takové situace nebylo možné řádně identifikovat uvedenou rasu psa, a tedy žalovaný nejednal zaviněně. Žalovaný pak jednal v krajní nouzi, neboť psi štvali zvěř, která vystresovaná a vysílená zalehla ve vysoké trávě a psi jí vyštěkávali. Situace tedy jednoznačně spěla k tomu, že zvěř bude uštávána a uvedenému následku byl žalovaný povinen ze zákona o myslivosti zabránit. Žalovaný poté, co se dozvěděl o tom, že dva psi v revíru honí zvěř, vydal se okamžitě na místo a s sebou si vzal dva řemeny s obojky s úmyslem oba psy odchytit. Bohužel psi se společně chovali jako členové smečky, nereagovali na povely a nenechali žalovaného přistoupit k nim na vzdálenost, na kterou by jim mohl obojky s řemeny nasadit. Na cca 30-40 m začali psi na žalovaného hlasitě vrčet a štěkat a dali najevo, že jsou schopni zaútočit, pokud se bude žalovaný dále přibližovat. S ohledem na uvedené se žalovaný dále nepřibližoval a usoudil, že odchyt svépomocí není schopen uskutečnit. Proto žalovaný zavolal na Policii České republiky, kterou požádal o pomoc s odchycem psů. V souladu s radou od Policie České republiky zavolal telefonicky žalovaný starostku obce Čičenice paní [REDAKCE] s žádostí o pomoc. Starostka obce mu sdělila, že nemá informace o tom, že by někomu utekl pes a dále sdělila, že pokud by volala odchytovou službu, tak tato by přijela až ráno. Žalovaný tedy poprosil svědka [REDAKCE], aby po okolí automobilem hledal případné osoby, které ty psy hledají. Svědek [REDAKCE] ani po 15 min. na cestách v okolí nenašel nikoho, kdo by psy hledal a vrátil se neúspěšně zpět na místo, kde psi stále štěkali na uhnanou zvěř. Následně žalovanému volal pan [REDAKCE], místostarosta obce, který potvrdil to, co sdělila starostka obce paní [REDAKCE], tj. že neví, či psi jsou, a že není možné zajistit jejich odchyt. Jelikož žalovaný učinil vše, co bylo v jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Horejšová

možnostech, a dále škoda, která hrozila ze strany psa zvěři, pak jednoznačně naplňuje podmínky pro jednání v krajní nouzi, nelze žalobcům přiznat náhradu škody. Žalovaný nad rámec všeho pak sdělil, že posuzovanou skutkovou událost vyvolalo výlučně protiprávní jednání žalobců, kteří porušili celou řadu právních povinností. Za uvedené byli žalobci dokonce pravomocně uznáni vinnými příkazem Městského úřadu Vodňany, vydaným dne 19. 10. 2022. Tuto skutečnost pak podporují i další skutečnosti, a to, že psi utíkali žalobcům opakovaně, a tedy žalobcům muselo nebo alespoň mělo být známo, jak se v údajné situaci chovat. Přesto žalobkyně oznámila útěk psů až následující den v 11:42 hod. starostce obce paní [REDACTED].

3. Soud po provedeném dokazování, kdy hodnotil důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, dospěl k závěru, že žaloba žalobců není důvodná.
4. Z protokolu o zkoušce č. PA 877/22 má soud za prokázané, že u Karelského medvědího psa byla provedena pitva se závěrem, že výživový stav psa byl velmi dobrý. Na pravém boku, za žeberním obloukem byl nalezen 1 cm velký kruhový otvor se vstupem do dutiny tělní, s perforací bránice, traumatickým poškozením orgánů dutiny hrudní s rozsáhlým vnitřním krvácením. V měkkých tkáních u roztržitého levého ramenního kloubu byly nalezeny dva drobné úlomky střely. Z usnesení Městského úřadu Vodňany ze dne 9. 6. 2023 sp. zn. ZPOST 172/2022 má soud za prokázané, že řízení bylo podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích zastaveno. V odůvodnění rozhodnutí pak správní orgán uvádí, že dospěl k závěru, že nebezpečí přímo hrozící srnčí zvěři, jejím životním podmínkám, jakož i klidu v honitbě, nebylo možné za daných okolností odvrátit jinak než usmrcením toulavých psů. Z informací člena myslivecké stráže [REDACTED] vyplynulo, že pokud jde o přímé ohrožení samotné zvěře, toto se týkalo jednoho kusu srnčí zvěře, konkrétně srny. Dle platného sazebníku minimálních hodnot upytlačené zvěře činí minimální náklad na navrácení jednoho kusu srnčí zvěře do honitby, konkrétně srny, 26 140 Kč. Pokud jde o škodu způsobenou usmrcením Karelského medvědího psa, lze bezpochyby akceptovat kupní cenu doloženou kupní smlouvou ve výši 15 000 Kč a náklady na pitvu ve výši 3 050 Kč. Jako následek usmrcení Karelského medvědího psa lze na druhé straně zcela jistě akceptovat citovou újmu poškozené, kdy však není v silách správního orgánu tuto spolehlivě vyčíslit. Z uvedených důvodů nebyl zdejší odbor životního prostředí po provedeném správním řízení schopen s jistotou určit, zda následek způsobený usmrcením Karelského medvědího psa byl stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil, respektive zda obviněný svým jednáním naplnil či nenaplnil zákonem stanovené podmínky krajní nouze jakožto okolnosti vylučující protiprávnost. Vzhledem k existujícím pochybnostem rozhodl správní orgán v souladu s § 69 zákona o přestupcích ve prospěch obviněného a řízení podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích zastavil. Z rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 27. 7. 2023 sp. zn. OZZL 89248/2023/JOKL SS má soud za prokázané, že odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu ve Vodňanech bylo jako nepřipustné zamítnuto. Takto Krajský úřad Jihočeského kraje rozhodl z toho důvodu, že dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně směřující do výroku číslo I. je nepřipustné a jako takové ho krajský úřad zamítl. Z průkazu původu psa má soud za prokázané, že Karelský medvěd pes ve vlastnictví žalobců měl průkaz původu vystaveného chovatelem [REDACTED]. Z kopie facebookové stránky žalobkyně má soud za prokázané, že dne 21. 1. 2022 se u obce Černěves ztratili dva psi, černá roční fenka křížence bernského salašnického psa slyšící na jméno [REDACTED] a sedmiměsíční černobílé štěně Karelského medvědího psa slyšícího na jméno [REDACTED]. Z příkazu Městského úřadu Vodňany ze dne 19. 10. 2022 sp. zn. ZPOSST 139/2022 a ZPOST 139/22 má soud za prokázané, že žalobci byli uznáni vinnými

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Horejšová

ze spáchání přestupku v souladu s § 35 písm. a) zákona o přestupcích a byl jim uložen trest ve formě napomenutí. Takto byli potrestáni za to, že při venčení psů mezi obcí Čičenice a místní částí Újezdec nezajistili vhodná opatření nezbytná pro zabránění úniku psů, v důsledku čehož psi utekli a pohybovali se volně po zdejších honebních pozemcích. Z černobílých fotografií založených na čl. 71–74 spisu má soud za prokázané, že děti žalobců měly se psy pozitivní vztah. Z kopie mapy a náčrtku Policie České republiky má soud za prokázané, že k zastřelení psů došlo ve vzdálenosti 280 m od oplocení pozemku čp. ■. Z rozhodnutí Městského úřadu Vodňany, Odbor životního prostředí, má soud za prokázané, že dne 10. 5. 2022 nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byl do funkce člena myslivecké stráže ustaven žalovaný, a to pro honitbu číslo CZ 311710012 Strážka - Čičenice, a to na dobu 10 let. Z policejního spisu č. KRPC- 81322/TČ-2022-020716 má soud za prokázané, že policejní orgán dne 27. 10. 2022 odevzdal věc k projednání přestupku, neboť dospěl k závěru, že jednání, které učinil žalovaný, není trestným činem. Takto policejní orgán rozhodl z tohoto důvodu, že šetřením se nepodařilo prokázat, že by došlo k naplnění skutkové podstaty přečinu poškození cizí věci a ani přečinu zneužití pravomoci úřední osoby, ani jiného přečinu, neboť nebyl zjištěn úmysl způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu, anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch a k zastřelení psů došlo při výkonu práva myslivecké stráže. Z kupní smlouvy ze dne 15. 9. 2021 má soud za prokázané, že žalobkyně je uvedena jako kupující Karelského medvědího psa za částku 15 000 Kč. Z pasu zvířete má soud prokázané, že dne 29. 7. 2021 vystavila MVDr. Lenka Weissová očkovací průkaz, v jehož části týkající se majitele psa, je uveden jako majitel žalobce. Z úředního záznamu ze dne 7. 6. 2022 vyplynulo, že tohoto dne se dostavila na Obvodní oddělení Policie ČR do Vodňan žalobkyně a zde uvedla, že psi byli neagresivní, nikomu nikdy neublížili, nikdy neutekli. Včerejšího dne šla společně s manželem (žalobcem) a s oběma psy na procházku, tyto měli na volno, nikdy dříve jim neutekli ani na procházce. Přesto však roční pes jménem ■ utekl a za ním se vydala i dvouletá ■. Oni na ně volali, hledali je, ale nenašli je, a to přesto, že jim poradil pán na kole, kde psy viděl. Proto, když psy nenašli, vrátila se žalobkyně domů, vzala auto a vyrazila psy hledat s tím, že manžel zůstal na místě a nadále pokračoval ve hledání psů tam. Poté, co je nenašli, vrátili se domů a doufali, že se psi vrátí sami. Z úředního záznamu ze dne 2. 7. 2022 o podání vysvětlení žalobkyně vyplynulo, že žalobci jsou spoluvlastníky předmětných psů. K útěku psů došlo tak, že ■ odskočil do pole s obilím a utekl, druhý pes jménem ■ běžel za ním. Psy hledali, ale nenašli. Když přijeli domů, tak žalobkyně dala na Facebook, že se jim ztratili jejich psi a čekali, jestli se nevrátí, což se nestalo. Druhý den po obědě volala starostce Čičenic paní ■ a tu informovala o tom, že se jim včerejšího dne ztratili psi. Ona jí řekla, že o psech ví, že ji měla informovat o útěku psů už včera a že jí volal žalovaný okolo 21:30 hod. s tím, že v lese jsou dva psi, o kterých neví, jestli někomu patří. Dále jí sdělila, že žalovaný s největší pravděpodobností psy zastřelil. Z protokolu o ohledání místa činu má soud za prokázané, že místo, kde došlo k zastřelení psů se nachází cca 280 m od východní části oplocení poslední rekreační chalupy na pravé straně místní komunikace, kde lesní porost přechází v louku. Z úředního záznamu ze dne 14. 7. 2022 má soud za prokázané, že žalovaný při podání výpovědi odpovídal shodně, jako při výslechu před soudem. Z úředního záznamu z 15. 7. 2022 má soud za prokázané, že svědek ■ odpovídal před policejním orgánem shodně jako před soudem. V obou dvou případech jediným rozdílem oproti výpovědi před soudem je skutečnost, že žalovaný a svědek před policejním orgánem uvedli, že psy zastřelili v opačném pořadí. Z úředního záznamu ze dne 23. 6. 2022, a to z podání vysvětlení paní ■ má soud za prokázané, že paní ■ je starostka obce Čičenice, která potvrdila, že dne 6. 6. 2022 kolem 21:12 hod. jí volal někdo od Policie České republiky,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Horejšová

že v katastru obce jsou hlášeni dva psi, kteří pobíhají v lese. Dostala kontakt na mysliveckou stráž, na žalovaného, který událost nahlášoval. Poté, co získala telefonní číslo na žalovaného, tohoto kontaktovala, tento jí sdělil, že psi nemají obojky a jedná se s největší pravděpodobností o rasu Husky. Po dohovoření předala celou věc místostarostovi, který se o zbytek měl postarat. Ten večer neměla informaci, že by někomu utekl pes, a tudíž kontaktovala majitele psů rasy Husky, kteří jí sdělili, že psy mají doma. O ztrátě psů pak byla informována paní žalobkyně až dne 7. 6. 2022 kolem 11:42 hod. Z úředního záznamu ze dne 30. 6. 2022 má soud za prokázané, že při podání vysvětlení paní [REDAKCE], místostarosta obce Čičenice, uvedl, že dne 6. 6. 2022 ve večerních hodinách obdržel od paní starostky [REDAKCE] informaci, že byla kontaktována Policií ČR, že v lokalitě Červených chalup se vyskytují dva volně pobíhající psi. Paní starostka mu předala telefonní číslo na žalovaného, kterého následně kontaktoval. Tento mu sdělil informace, které již měl od paní starostky, tedy, že v lese jsou dva volně pobíhající agresivní psi, kteří strhávají zvěř. Žalovaný se dotázal, zda je obec schopná zajistit odchycení psů, když na to mu paní [REDAKCE] sdělil, že odchytová služba je zajišťována prostřednictvím smluvené firmy a nepředpokládá, že by bylo psy možné okamžitě odchytit, neboť při posledním takovém odchytu čekali 3 hod., než odchytová služba přijela. Během celého telefonního hovoru bylo zpozřeno slyšet psy štěkot nebo vytí. Žalovaný mu sdělil, že sám se pokusil psy odchytit, ale toto se mu nepovedlo, protože psi na něj vrčeli. Ten den již další informace nedostal. Ze zvukového záznamu o nahlášení Policií České republiky má soud za prokázané, že 6. 6. 2022 žalovaný nahlásil, že v lokalitě jsou dva psi střední výšky neznámého plemena, kteří uštvali zvěř, psy nechtějí zastřelit a žádají buď hlídku, aby přijela na místo, nebo aby vyrozuměli někoho o odchytu. Žalovanému bylo sděleno, že tento jako myslivecká stráž může psy zastřelit. K tomuto žalovaný uvedl, že byli soudní případy a on proto psy zastřelit nechce. Z průkazu myslivecké stráže má soud za prokázané, že žalovaný má vydáno povolení pro výkon myslivecké stráže v honitbě Strážka-Čičenice. Z dopisu ze dne 4. 10. 2024 má soud za prokázané, že žalobci uplatnili náhradu škody vůči státu, a to u města Vodňany, neboť stát nese objektivní odpovědnost k náhradě škody, která vznikne osobám při výkonu myslivecké stráže.

5. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda žalobci jsou ve věci aktivně legitimováni. Z provedeného dokazování jednoznačně vyplývá, že žalobci nemají upravený majetkový režim, a dále, že ani jeden z žalobců nepoužil na nákup Karelského medvědího psa výlučné prostředky. S ohledem na tuto skutečnost tak Karelský medvědí pes spadá do společného jmění manželů, a tudíž manželé jsou oba vlastníci předmětného psa, a tudíž jsou ve věci aktivně legitimováni.
6. Následně se pak soud zabýval otázkou, zda je ve věci pasivně legitimován žalovaný nebo za škodu jím způsobenou nese objektivní odpovědnost stát.
7. Podle § 14 odst. 1 písm. e) a h) a odst. 2 ZOM je myslivecká stráž oprávněna usmrctvat v honitbě toulavé psy, kteří mimo vliv svého vedoucího ve vzdálenosti větší než 200 m od nejbližší nemovitosti sloužící k bydlení pronásledují zvěř; pokud je tato nemovitost umístěna na oploceném pozemku, počítá se vzdálenost od jeho oplocení. Toto oprávnění se nevztahuje na psy ovčáckých a loveckých plemen, na psy slepecké, zdravotnické, záchranářské a služební; usmrctvat kočky potulující se v honitbě ve vzdálenosti větší než 200 m od nejbližší nemovitosti sloužící k bydlení; pokud je tato nemovitost umístěna na oploceném pozemku, počítá se vzdálenost od jeho oplocení, požadovat pomoc nebo součinnost orgánů policie, popřípadě obecní policie, pokud nemůže splnění svých povinností zajistit vlastními silami a prostředky. Myslivecká stráž, která usmrtila psa nebo kočku, zdivočelé hospodářské zvíře nebo označené zvíře z farmového chovu zvěře, je povinna Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Horejšová

o tom neprodleně informovat jeho vlastníka, pokud je známý, a sdělit mu místo usmrcení zvířete a popřípadě jej na toto místo doprovodit.

8. Podle § 16 odst. 1 a 3, stát odpovídá za škodu osobě, která poskytla pomoc myslivecké stráži na její žádost nebo s jejím vědomím, (dále jen "poškozený"). Stát se této odpovědnosti může zprostit jen tehdy, způsobil-li si tuto škodu poškozený úmyslně. Došlo-li u poškozeného k újmě na zdraví nebo smrti, určí se rozsah a výše náhrady škody podle předpisů o odškodňování pracovních úrazů. Při škodě na věcech, která poškozenému vznikla v souvislosti s poskytnutím této pomoci, se hradí skutečná škoda, a to uvedením v předešlý stav; není-li to možné nebo účelné, hradí se v penězích. Poškozenému může být přiznána i úhrada nákladů spojených s pořízením nové věci náhradou za věc poškozenou. **Stát odpovídá obdobně podle odstavce 1 též za škodu způsobenou myslivecké stráží v souvislosti s plněním jejích úkolů a dále za škodu způsobenou mysliveckou stráží v souvislosti s plněním jejích úkolů, pokud se nejedná o škodu způsobenou osobě, která svým protiprávním jednáním oprávněný a přiměřený zákrok vyvolala.**
9. Z provedeného dokazování je jednoznačné, že žalovaný dne 6. 6. 2022 zastřelil Karelského medvědího psa, jenž byl ve vlastnictví žalobců, a to v honitbě, pro kterou byl žalovaný jmenován členem myslivecké stráže. Žalovaný ve svých výpovědích, ať před soudem nebo Policií ČR vždy uváděl, že byl zavolán svědkem [REDAKCE] ke dvěma psům, kteří se volně pohybovali po honitbě a strhávali a štváli zvěř. V době jeho příjezdu psi vyštěkávali uštvanou zvěř a nebylo možné je odchytil, o což se žalovaný pokusil. Místo, kde psi pronásledovali zvěř a následně ji vyštěkávali bylo vzdáleno od poslední obyvatelné budovy a jejího oplocení cca 280 metrů.
10. Soud má tak za prokázané, že psi byli mimo vliv svého vedoucího ve vzdálenosti větší než 200 m od nejbližší nemovitosti sloužící k bydlení a taktéž skutečnost, že pronásledovali (lovili) zvěř.
11. Dle komentovaného znění k § 14 odst. 1 písm. e) ZOM společnosti Wolters Kluwer lze usmrtit toliko psa, který mimo vliv svého vedoucího pronásleduje zvěř, kočka musí splňovat podmínku potulování. Další nutnou podmínkou k jejich legitimnímu usmrcení je vzdálenost psa či kočky od nejbližší nemovitosti sloužící k bydlení ve výši 200 m, přičemž údaj platí pro postavení psa či kočky, nikoliv myslivecké stráže. Vzdálenost se počítá primárně od nemovitosti samé, je-li oplocena, pak od jejího oplocení. Pojem nemovitosti sloužící k bydlení je nutno vysvětlovat technickou možností, byť i jen v části nemovitosti přenocovat, uložit svršky apod., a nikoliv faktickým stavem, tj. přítomností osoby (nemovitosti sloužící k bydlení proto nebude kupříkladu kryté stání pro dobytek). Oprávnění se nevztahuje na vyjmenovaná plemena psů (lovecká a ovčácká) a rovněž nelze usmrtit psa speciálně vycvičeného k plnění uvedených úkolů (slepečtí, zdravotníci, služební a lovečtí). Problematická je samozřejmě otázka rozpoznatelnosti těchto psů (rozuměj vyloučených z usmrcení).
12. Zákon tak jednoznačně zakazuje členu myslivecké stráže zastřelit psa, zapsaného v seznamu loveckých plemen. Tedy pokud je pes zapsán v seznamu loveckých plemen, pak myslivecká stráž nemá oprávnění takového psa zastřelit, a je nevýznamné, zda je či není v přítomnosti svého vedoucího, zda se nachází více než 200 m od poslední nemovitosti sloužící k bydlení a zda pronásleduje či nepronásleduje zvěř. Ze seznamu plemen loveckých psů, která se zapisují v plemenné knize Českomoravské kynologické jednoty vyplývá, že lovecký pes typu honič je i Karelský medvědí pes. Z tohoto důvodu nebyl žalovaný oprávněn tohoto psa zastřelit.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Horejšová

13. Žalovaný se bránil tím, že i když ví, že překročil oprávnění dané mu zákonem, pak není odpovědný žalobcům za škodu, neboť jednal v krajní nouzi.
14. Podle § 2906 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), kdo odvrací od sebe nebo od jiného přímo hrozící nebezpečí újmy, není povinen k náhradě újmy tím způsobené, nebylo-li za daných okolností možné odvrátit nebezpečí jinak nebo nezpůsobí-li následek zjevně stejně závažný nebo ještě závažnější než újma, která hrozila, ledaže by majetek i bez jednání v nouzi podlehl zkáze. To neplatí, vyvolal-li nebezpečí vlastní vinou sám jednající.
15. Soud se domnívá, že ustanovení o krajní nouzi nelze v daném případě použít, neboť zákon žalovanému přímo zakazuje zastřelit psa loveckého plemene, a to i za situace, kdy tento pes pronásleduje (loví) zvěř. Pokud bychom připustili možnost krajní nouze, pak by žalovaný, jako člen myslivecké stráže, musel prokázat hodnotu lovené zvěře, což by v daném případě nebylo možné, neboť podle jeho výpovědi a výpovědi svědka odběhla srna po zastřelení psa, zpátky do lesa.
16. Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí 25 Cdo 896/2009 ze dne 22.9. 2010 uvádí, že při výkladu pojmu "v souvislosti s plněním úkolů myslivecké stráže" lze obdobně využít závěrů ustálené judikatury ve vztahu k pojmu "v (přímé) souvislosti s plněním pracovních úkolů" (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 11. 2001, sp. zn. 21 Cdo 2507/2000, publikovaný v časopise Soudní judikatura pod č. 11/2002, rozsudek ze dne 14. 1. 2003, sp. zn. 21 Cdo 454/2002, publikovaný v časopise Soudní judikatura pod č. 79/2003, rozsudek ze dne 24. 2. 2003, sp. zn. 21 Cdo 1148/2002, uveřejněný pod C 1724 v Souboru civilních rozhodnutí NS), k pojmu "v rámci plnění úkolů organizace" (§ 421 odst. 2 obč. zák. ve znění účinném do 31. 12. 1991 - srov. Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek č. 55/1971, s. 153), respektive k pojmu "při činnosti právnické nebo fyzické osoby" (§ 420 odst. 2 obč. zák. ve znění účinném od 1. 1. 1992 - srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 12. 2005, sp. zn. 25 Cdo 2777/2004, nebo usnesení téhož soudu ze dne 31. 8. 2005, sp. zn. 25 Cdo 482/2005, uveřejněné pod C 3728 v Souboru civilních rozhodnutí NS). Tato souvislost je dána u činnosti, která nepostrádá místní, časový a především věcný (vnitřní účelový) vztah k činnosti (úkolům) myslivecké stráže. V takovém případě za škodu způsobenou v souvislosti s plněním úkolů myslivecké stráže odpovídá stát. Byla-li škoda způsobena při činnosti, kterou škůdce sledoval výlučně uspokojování svých zájmů či potřeb, popřípadě zájmů třetích osob, jež nesouvisejí s úkoly myslivecké stráže, jedná se o tzv. exces, a v takovém případě odpovídá za škodu přímo sám škůdce. Kritériem pro rozlišení, zda jde či nejde o exces, není samotná okolnost, zda došlo k překročení oprávnění, kterými je myslivecká stráž nadána. Ostatně ani jednání, které naplnilo skutkovou podstatu trestného činu či přestupku, nemusí být podle judikatury dovolacího soudu excesem (srov. např. odůvodnění rozsudku ze dne 18. 5. 2006, sp. zn. 25 Cdo 670/2005, uveřejněného ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 49/2007).
17. Nejvyšší soud ČR tak dovodil, že pro závěr, že žalovaný překročil oprávnění daná zákonem o myslivosti, konkrétně ustanovením § 14 odst. 1 písm. e), a tudíž nejednal při výkonu oprávnění myslivecké stráže (tedy slovy zákona "v souvislosti s plněním jejích úkolů"), je nutné se zabývat posouzením, zda jednání žalovaného mělo místní, časový a především věcný (vnitřní účelový) vztah k úkolům myslivecké stráže (jak jsou vymezeny zákonem č. 449/2001 Sb.).
18. V daném případě žalovaný zjistil, že se v honitbě, ve které vykonává funkci myslivecké stráže, pohybují dva psi bez vlivu jejich vedoucího. Tito psi pronásledovali zvěř, kterou nenechali odpočinout. Žalovaný se pokusil odchytit psy, ale toto se mu s ohledem na jejich chování

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Horejšová

nepodařilo. Proto telefonicky požádal podle § 14 odst. 1 ZOM o součinnost Policii ČR, tato ho však odkázala na starostku obce Čičenice. Po jejím kontaktování mu paní starostka sdělila, že nemá žádné oznámení o ztrátě psů. Následně hovořil s místostarostou obce, který mu sdělil, že obec má smluvně zajištěnou odchyťovou službu, která ovšem v předchozím případě přijela až za tři hodiny po oznámení.

19. Zákon o myslivosti je definován jako soubor činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součástí ekosystému. Myslivost je činnost, kterou stát pověřuje myslivce proto, aby naplnil svou ústavní povinnost pečovat o část svého přírodního bohatství – zvěř. Jedná se o cílevědomé a regulované činnosti vedoucí k ochraně přírody a péči o životní prostředí. Je to vztah k volně žijící zvěři, jež tvoří přírodní bohatství, které si stát dal za cíl podle článku 7 Ústavy chránit. Tomu přispívá i vedlejší cíl v podobě ochrany myslivosti jako národního kulturního dědictví.
20. Z provedeného dokazování má soud za prokázané, že žalovaný učinil všechna potřebná opatření k záchraně psa, a naopak i k ochraně zvěře, kterou pes vyštěkával. Žalovaný tak usmrcením psa nesledoval výlučně uspokojování svých zájmů či potřeb, popřípadě zájmů třetích osob, jež nesouvisejí s úkoly myslivecké stráže, nýbrž k zastřelení psa přistoupil s úmyslem chránit přírodní bohatství – zvěř, a to v době, kdy dochází k rození srnčat (od května do konce června), a tudíž žalovaný jednal při výkonu oprávnění myslivecké stráže (tedy slovy zákona "v souvislosti s plněním jejích úkolů") a nejedná se v tomto případě o tzv. excés, při kterém by odpovídal za škodu přímo sám škůdce.
21. Na základě výše uvedeného soud uzavírá, že dne 6. 6. 2022 žalovaný v honitbě Mysliveckého sdružení Strážka – Čičenice usmrtil střelnou zbraní psa – Karelského medvědího psa, jehož majiteli byli žalobci. Žalovaný jednal jako myslivecká stráž a usmrcením psa překročil své oprávnění vyplývající ze zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, jelikož usmrtil psa loveckého plemene, které jako myslivecká stráž musí rozpoznat, a kterého podle § 14 odst. 1 písm. e) ZOM usmrtit v žádném případě nesmí. Žalovaný tak porušil svou právní povinnost a způsobil škodu žalobcům, avšak za škodu neodpovídá žalovaný, jelikož podle § 16 odst. 3 a 4 zák. č. 449/2001 Sb. za škodu způsobenou mysliveckou stráží, v souvislosti s plněním jejích úkolů, odpovídá stát, přičemž náhradu škody za stát poskytuje orgán státní správy myslivosti, který mysliveckou stráž ustanovil.
22. Jelikož žalovaný není ve věci pasivně legitimován, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř."), neboť žalovaný byl ve věci plně úspěšný. Náklady řízení tvoří odměna za zastoupení žalobce ve výši 27 300 Kč, která byla stanovena dle § 7 bod 5. vyhl. č. 177/1996 Sb., v účinném znění (dále jen „advokátní tarif“). Dále se jedná o 13 paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 1 advokátního tarifu. Zástupce žalobce učinil 13 úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a), c), d) a g) advokátního tarifu a § 11 odst. 3 advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, odpověď na předžalobní výzvu, vyjádření ze dne 3. 6. 2024, 14. 6. 2024, 29. 8. 2024, 7. 10. 2024 a 9. 10. 2024), jednání s klientem delší než 1 hodina konané dne 25. 8. 2024, účast na jednání dne 27. 8. 2024 (3 úkony) a 10. 10. 2024 (2 úkony) v celkové částce 3 900 Kč. Součástí nákladů řízení je pak i cestovné za cestu Újezdec – Strakonice a zpět v částce 930,90 Kč (vozidlo Mercedes Benz E220, motorová nafta, průměrná spotřeba 4,5 L na 100 km) a náhrada za promeškaný čas v částce 400 Kč za čtyři započaté půlhodiny za cesty k soudnímu jednání. Náhrada za promeškaný čas za cestu ze soudního jednání přiznána žalovanému nebyla, neboť tato náhrada za promeškaný čas advokátu nenáleží, jelikož má za stejné časové období nárok

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Horejšová

na odměnu za úkon právní služby (účast na jednání dne 27. 8. 2024 – 3 úkony – 6 hodin od 9:00 do 15:00, konec jednání 14:25 a účast na jednání dne 10. 10. 2024 – 2 úkony – 4 hodiny od 9:00 do 13:00, konec jednání v 11:30). Náklady řízení tedy představují součet shora uvedených částek (27 300 + 3 900 + 930,90 + 400) v částce 32 530,90 Kč. Z takto stanovené částky je nutné vypočítat 21 % DPH, neboť zástupce žalovaného je jejím plátcem. Celkem tak náklady řízení činí částku ve výši 39 362,39 Kč, kterou jsou žalobci povinni zaplatit žalovanému společně a nerozdílně k rukám jeho zástupce do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 149 odst. 1 a § 160 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Pokud by podle tohoto rozsudku nebylo plněno řádně a včas, může být k návrhu soudem vykonán.

Strakonice 10. října 2024

JUDr. Roman Winkler v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Horejšová